

NOVI GROBOVI

Anton Marinich

Po dolgi bolezni je umrl v soboto v Doctors bolnišnici rojak Anton Marinich v starosti 56 let in stanujoč na 9313 Way Ave. Doma je bil iz Vedrijan pri Kojškem na Primorskem, odkoder je prišel sem pred 30 leti. V starem kraju zapuša ženo Rozalijo, sina Antona, hčer Cecilijo, brata Josepha in Rudolfa, tukaj pa bratrance Carla Konzuh. Pogreb bo v sredo jutraj ob 9:30 iz Louis Ferfolia pogrebnege zavoda v cerkev sv. Lovrenca ob 10. uri in od tam na pokopališče Kalvarija.

Louis Champe

Nagroma je umrl rojak Louis Champe v starosti 62 let, stanujoč na 8901 St. Catherine Ave. Bil je vdovec; soproga mu je umrla pred dvema letoma. Tukaj zapuša več vnukov in vnukinj. Pogreb bo v sredo popoldne ob 2. uri iz Louis Ferfolia pogrebnege zavoda na Highland Park pokopališče.

Joseph Hutter

V petek popoldne je umrl nagroma na svojem domu, — 14210 Darwin Ave. Joseph Hutter, star 67 let. V Ameriko je prišel leta 1905 iz Kočevja. Tukaj zapuša soprogo Rose, sina Williama in hčer Alvinu. — Pogreb bo v torek (danes) popoldne ob 2. uri iz Mary A. Svetek pogrebnege zavoda na 478 E. 152 St. in od tam na Lakeview pokopališče. (Pokojni zapuša tudi sestrji Mary Koessel in Leno Roital).

Mary Godec

Po daljšem rahlem zdravju je umrla na svojem domu, 20755 North Nine St. dobro poznana Mary Godec, rojena Koren, stara 52 let. Tukaj zapuša soprogo Louisa, hčere — Agnes Tumbray, Marion Erjavec, tri vnukle, brata Antona in Louis Koren in več sorodnikov. Soprogo je doma iz vasi Korenitič, fara št. Lovrenc pri Veliki Loki, pokojna pa v Pokreku, fara Stari trg pri Rakeku, kjer zapuša brata Matijo in sestro Franciško. — Tukaj je bivala 34 let in je bila članica društva Slovenski dom št. 6 SDZ, društva Napredek št. 132 ABZ in Krožka 3 Progr. Slovenen ter Kluba Ljubljana. Pogreb je bil danes jutraj ob 8:15 iz Jos. Zele in sinovi pogrebnege zavoda na 458 E. 152 St., v cerkev sv. Kristine ob devetih, in nato na pokopališče Kalvarija.

Frank Rupnik

Nagroma je umrl na svojem domu na White Rd. Willoughby Hills, zadet od srčne kapi, Fr. Rupnik, star 62 let. Tukaj zapuša soprogo Georgijo, rojeno Matetič, doma iz Breze v Kastvu, Istra, sina Eugena, vnuka Michaela, brata Josepha in Antona, sestro Frances Mihelic in več sorodnikov. Tukaj je bival več let član društva Blejsko jezero št. 27 SDZ. — Zaposlen je bil v Eato Mfg. Co., zadnjih 14 let. Pogreb bo danes popoldne ob 1. uri iz Jos. Zele in sinovi pogrebnege zavoda na 458 E. 152 St. in nato na Knollwood pokopališče.

Vremenski
prerok
pravi:

Danes dežni prši in bolj hladno, ponoči se bo zjasnilo,

Anna M. Strauss

Po več kot dvehletnem bolanju je umrla v Huron Road bolnišnici poznana Anna M. Strauss, rojena Klemenčič, stara 50 let, — stanujoča na 22680 Chardon Rd. Tukaj zapuša soprogo Johna, sinova John F. William in Charles J., 4 brate, Frank, Anton, Rudy in Louis, tri sestre — Josephine Klemencic, Mary Thompson, Frances Zgonc ter mnogo sorodnikov. Rojena je bila v Clevelandu ter bila članica podr. 32 SZZ. Pogreb bo v sredo jutraj ob 8:45 iz Jos. Zele in sinovi pogrebnege zavoda na 458 E. 152 St., v cerkev sv. Pavla na E. 200 St. ob 9:30 in od tam na pokopališče sv. Pavla.

Število smrtnih nesreč preko praznikov bo doseglo nov rekord!

V državi Ohio je bilo od petka zvečer do ponedeljka jutraj najmanj 20 smrtnih nesreč.

CHICAGO. — Lepo vreme v soboto, nedeljo in ponedeljek je privabilo na ceste in ulice tisoče ljudi in na izven mestne ceste tisoče avtomobilistov. — Oblasti so izjavile, da se boje, da bo preko teh praznikov novo rekordno število smrtnih nesreč. Tozadnji pregled izkazuje, da je bilo tekom prvih 48 ur teh praznikov ubitih v prometnih nesrečah 212 oseb. 33 drugih oseb je v tem razdobju utonilo, sedem jih je bilo ubitih v značilni nesrečah, 28 v raznih drugih nesrečah, skupno število smrtnih nesreč pa je znašalo tekom prvih 48 ur 280.

Od petka ponoči pa do ponedeljka jutraj se je v državi Ohio smrtno ponesrečilo najmanj 20 oseb; 16 smrti je bilo v prometu, dve osebi sta izgubili življenje v ognju, dve pa sta bili v bližini Steubenville ustreljeni.

Ali se bodo res vse južnovzhodne Azije polastili komunisti?

Svarilo sen. Knowlanda, republikanskega voditelja v senatu, in njegov poziv za skupno fronto.

WASHINGTON. — Wm. F. Knowland, republikanski voditelj v senatu, čuti, da bo južnovzhodna Azija izgubljena in da se je bodo polastili komunisti, ako bodo naši zavezniki še kaj dolgo oklevali, da bi se nam pridružili v stvoritvi skupne fronte proti komunistom.

Senator Mike Mansfield, demokrat iz Montane, pa je pretekli teden dejal, da je admiral Robert B. Carney, glavni pomorskih operacij, pričel z administracijsko kampanjo za "izobrazbo amer. ljudstva" za intervencijo v Indokini. Admiral Carney je namreč na nekem zborovanju v New Yorku dejal, da je prišel čas, ko se morajo Združene države in njihovi zavezniki odločiti za intervencijo v Indokino ali pa prepuščati vso južnovzhodno Azijo komunistom.

Če se zgodi nesreča, vam ne more nihče pomagati, če se niste držali prometnih predpisov.

Zmeda in zmešnjava v vojaški komandi NATO armad

Pesimistično poročilo dveh senatorjev, ki sta si osebno ogledala položaj.

WASHINGTON. — V vojaški komandi Severnoatlantske vojaške obrambe je taka zmeda, da predno bi mogle njene vojaške sile stopiti v akcijo, bi Sovjetija utegnla prevladati že vse do morja in vsi milijoni, ki jih je izdala Amerika za to obrambo, bi bili zaman in vrženi skozi okno.

Dalje: Evropske industrije, ki so bile obnovljene z ameriškim denarjem, so pričele konkurirati ameriškim industrijam, in mnoge izmed teh evropskih industrij prejemaajo še subvencije ali denarne podpore od svojih lastnih vlad.

Komunistična moč v Franciji in Italiji pomeni veliko in resno nevarnost evropski ustaljenosti in ameriška vlada bi morala skrbno proučiti in znova presoditi te zadeve, preden zahteva od ameriškega ljudstva, da še nadalje prispeva v te namene.

Vse to je povedano v uradnem poročilu, ki sta ga izdala od svojega evropskega potovanja senator S. Bridges, republikanec iz New Hampshire, in senator Stuart, Smyngton, demokrat iz Missourija. Oba senatorja zavzemata pri senatnih odborih važne položaje.

Na njunem potovanju po Evropi ju je spremljal štab izvedencev in svetovalcev.

Rečeno je, da sta senatorja dolgo pomišljala, ali naj objavita svoja odkritja in izkušnje, ki

V Moskvi so svečano proslavili združitev z Ukrajino

Paradam na Rdečem trgu so z vrha Leninovega in Stalinovega mavzoleja prisostvovali najvišji voditelji Sovjetske zveze.

MOSKVA. — Dne 31. maja so v Moskvi z največjimi slovesnostmi in vojaškimi paradami proslavljali 300. obletnico združitve Ukrajine in Rusije.

Z vrha Leninovega in Stalinovega mavzoleja so opazovali parado pod seboj premier Grigorij Malenkov, tajnik komunistične partije Nikita Krušev in drugi najvišji sovjetski voditelji. Okoli Rdečega trga, kjer se je vršila parada, se je trlo vključno in pozdravljajočega ljudstva.

Vojaška parada ni v nobenem oziru zaostajala za paradami prvomajskih proslav, če jih ni še prekašala. Vojaški paradji je sledila velika parada civilistov. — Ves čas so nad glavami korakajočih ljudi brnela najnovejša sovjetska jet letala.

SOCIALISTI Z VLADO

PARIZ. — Francoska socialistična stranka, ki je najmočnejša politična stranka v Franciji, je odglasovala, da bo v parlamentu podpirala odobritev Evropske obrambne skupnosti.

sta jih dobila o veliki šibkosti NATO armade in o zmedbi njene poveljstva, nakar sta končno sklenila, da sta dolžna to storiti v informacijo ameriškega ljudstva.

Komunisti hočejo odmirajoči kolonijalizem nadomestiti s svojim lastnim imperializmom

O IMPERIALIZMU je danes mnogo govora in zapadnemu svetu ga predvsem očita komunisti Sovjetske zveze, ki so sami večji imperialisti, kot jih je kdaj svet poznal. Ker je zdaj zlasti indokitajska vojna zelo povezana z vprašanjem imperializma in kolonijalizma, bo na mestu o tem nekaj besed, da bodo od vsakdanjih dogodkih in debatah na ženevski konferenci te diskusije našim čitateljem bolj razumljive.

Odlomke tega časa primernege ter informativnega spisa smo posneli po reviji "Time", ki pravi med drugim:

Bili so časi, ko so evropski narodi, ki so prekipevali od vitalnosti, pošiljali svoje ljudi, denar in ideje v vse dele sveta.

Prvi zavor in zaustavljanje kolonijalizma datira od lepega pomladnega dne leta 1775 v Concord, Mass., ko je Ameriška Revolucija naznanila svetu, da narodna neodvisnost ne more biti samo upanje in želja, temveč dejstvo. Ideja se je naglo razširila v Latinsko Ameriko, kjer je Bolívar zapodil Spance in odkoder so se pričeli tudi Portugalci naglo umikati, in v Evropo, kjer so ob razmahu angleškega liberalizma ter francoske revolucije tudi Poljaki, Čehi in Madžari pričeli zahtevati svoje lastne narodnostne države.

V prvi svetovni vojni je bilo konec štirih starih imperijev: Rusije, Prusije, Turčije in Avstro - Ogrske. Gibanje se je pričelo širiti kot gozdni požar v Azijo in od Srednjega vzhoda

do Indokine. — Druga svetovna vojna je pretresla ostale imperije: japonski imperij je bil likvidiran, prav tako Mussolinijev. V preteklih desetih letih si je 600 milijonov Arabcev in Azijci priborili politično neodvisnost ter si ustanovilo nove suverene države. Francija, ki je bila po drugi svetovni vojni izgubila iz Sirije in Libanona, je zdaj na poti tudi iz Indokine. — Holandska Vzhodna Indija je postala neodvisna Indonezija, Anglija je dala svobodo 470 milijonov ljudi Indije, Pakistana, Burme in Ceylona.

Indokina je važna iz mnogih razlogov. Predvsem radi njenih človeških vrednot. Okoli 30 milijonov ljudi zahteva zase dostojanstvo samovlade. Do pred nekaj leti so bili ti ljudje popolnoma odvisni od Francije, zdaj pa tvorijo tri politične edince — Vietnam, Laos in Kambodijo — v Francoski Uniji. — Vsako teh treh edinic ali držav priznava Zdr. države in nad 30 drugih držav. Francija je sicer obljubila, da bo dala tem trem državam neodvisnost, česar pa doslej še ni storila.

Upravičene zahteve ljudstva po neodvisnosti, v političnih homatiyah ki so s temi zahtevami v zvezi, pa spretno in prevajano izražajo komunisti, ki so se postavili temu gibanju na čelo. — Združene države se zavzemajo in pospešujejo nedovisnost in suverenost držav Indokine, ki pa naj bi bila uresničena mirnim in rednim potom, ne s komunistično nasilnostjo, ki bi spravila ljudstvo samo z dežja pod kap.

FBI ORGANI SO ARETIRALI SEDEM RDEČIH VODITELJEV

Tri izmed teh so zalotili in prijeli na tajnem sestanku v New Yorku, kamor so se pritihotapili posamič in vsak po svojih poteh.

NEW YORK. — V soboto so vladni FBI organi v svojem pogonu za rdečimi zarotniki prijeli sedem nadaljnjih komunističnih voditeljev — tri od teh so zasledovali na kraj njih tajnega sestanka v nekem newyorškem studiju. FBI organi so pričeli svojo tajno sejo v ateljeju na 38 Old Broadway, nakar so vdrli vanj ter jih prijeli.

FBI organi so rekli, da so trije — kakor tudi vsi ostali, ki so bili aretirani v soboto — partijski voditelji v državi Connecticut ter so se shajali na tajnih sejah, da se izognejo odkritju. Vsak posamezni je prišel na sejo sam in vsak po drugih poteh. Imena teh treh aretirancev so: —

Simon Silverman, star 38 let, dolgoletni partijski voditelj, ki je imel v stranki že različne položaje, med temi položaj predsednika.

Robert C. Ekins, star 48 let, kipar in veteran druge svetovne vojne ter nekaj časa partijski tajnik.

Jack Goldring, 39 let star, ki je graduiral na univerzi ter

je bil sedaj zaposlen kot mizar (carpenter). V letih 1949-50 je bil finančni in tiskovni direktor partije v Connecticutu.

Ostali, ki so bili aretirani v državi Connecticut, so: —

Jos. Doman, star 34 let, po poklicu strojnik, ki je imel položaj tiskovnega direktorja v Connecticutu.

Alfred Leo Marder, 32 let star, predsednik partijske sekcije v Connecticutu.

Sidney Susman Resnick, star 32 let, predsednik Labor Youth League v Connecticutu, katerega je bila označena za subverzivno organizacijo.

James Sherman Tate, 43 let star, bivši partijski organizator v Chicagu, kjer je bil zaradi gljufij že obsojen na leto dni zapora.

Vsi omenjeni so bili aretirani kot kršitelji Smithovega zakona, ki prepoveduje propagiranje za nasilno prekucenje vlade.

Skupno število rdečih voditeljev, ki so bili aretirani, odkar je pričela vlada pred leti za njimi pogon, znaša s temi — 109.

Pokojni papež Pij X. je bil v Rimu proglašen za svetnika rimsko - katoliške Cerkve

Na Trgu sv. Petra je bilo stotisoče ljudi, ki so prisostvovali proglasitvi papeža Pija X. za svetnika. Kardinal Spellmann je bil na čelu velike skupine Amerikancev, ki so prihiteli k tej redki verski svečanosti.

VATIKAN. — V soboto je papež Pij XII. v prvi kanonizaciji katoliške cerkve v 242 letih proglasil pokojnega papeža Pija X. za svetnika.

Novi svetnik, ki je peti papež svetnik, je bil proglašen v ogromni verski slovesnosti in s srednjeveškim sijajem na Trgu sv. Petra. Slovesnosti ceremonij je prenašala televizija v tisoče domov.

Pokojni papež Pij X., čigar rodbinsko ime je bilo Giuseppe Sarto, je nešteto krat izrazil željo, da bi rad ubožen umrl. — Ljudstvo ga je pričelo smatrati in označevati kot papeža-svetnika kmalu po njegovem pokopu v baziliki sv. Petra l. 1914.

Popoldne ob 5:45 se je pričela pomikati po Trgu sv. Petra ogromna procesija kardinalov, škofov in drugih cerkvenih prelatov. Veliko skupino ameriških svečnikov in laikov je vodil newyorški kardinal Spellman.

Zadnji v procesiji cerkvenih knezov je bil papež Pij XII. sam ki je imel na glavi belo in zlato mitro in katerega so nesli na zlatega stolu.

Ko so ga prinesli skozi "porto di bronzo" — bronasta vrata — je pričela množica navdušeno pozdravljati 78-letnega papeža, ki je bil spet toliko zdrav in krepak, da se je mogel aktivno udeležiti svečanosti.

Pozdravljanje in ploskanje je naraslo v oglušujoči vihar, dokler niso papeža prinesli do prestola, ki je stal pred glavnim vhodom v baziliko. Vzklikanje in ploskanje je preglasilo himno, "Tu es Petrus" — (Ti si Peter), ki so jo peli.

Sv. oče je sel na prestol in Sv. oče je sel na prestol in

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

Zveza kulturnih vrtov—

Nocoj ob 7:30 bo v spodnji dvorani na St. Clair Ave., seja vseh zastopnikov narodnih kulturnih vrtov. Na sporedu je predstava slik posnetih ob raznih pomembnih prilikah. Vsi rojaki vabljeni. Na seji se bo razpravljalo o letošnji proslavi "One World Day", ki bo predvidoma 8. julija v Jugoslav. kulturnem vrtu. Predsednik g. A. Grdina vabi vse, ki se za kulturne vrtove zanimajo, na to sejo.

Po pisma naj gredo—

Na postnem uradu v Collinwoodu imajo priporočena pisma: Janko Slapšak s Pepper Ave., piše mu Ivanka Jakuš iz Kranjske gore; T. Ulačić z E. 152 St. piše mu neki Ulačić ali Opačić Jože Jakuš s Saranac Rd., pismo je iz St. Ruperta na Dolenjskem.

Rojenice—

Mr. in Mrs. Anthony Skok, Mentor, O., se je rodil sinko, ki bo delal družino sestric in dvema starejšima bratcem. S tem je postala Mrs. Frances Mislaj že 13tič, Mrs. Antonija Skok pa četrtič stara mama. Čestitamo!

Konjske dirke—

Danes se začne na dirkališču Thistle Down konjske dirke. — Začetek ob 2:15. Trajale bodo skozi 42 dni vse do 19. julija. Ohio derby bo 10. julija.

Važna seja—

Nocoj bo važna seja podr. št. 32 SZZ, jutri pa naj se članice po možnosti udeležijo pogreba pokojne sestre Anne Strauss.

Seja—

Podružnica št. 14 SZZ ima nocoj ob navadnem času in v navadnih prostorih svojo sejo. Vabljeni so vse članice.

Redna seja—

Nocoj ob 7:30 bo redna seja društva sv. Vida v zborovalni dvorani šole sv. Vida. Članstvo je vabljeno, da se udeležijo.

SLOV. DRAMATSKI KROŽEK V TORONTO

pridei v nedeljo 6. junija 1954 ob pol sedmih zvečer v nemški dvorani na Dundas St. med McCaul in St. Patrick (Catholic Settlement House).

Molierjevo komedijo v treh dejanjih "Namišljeni bolnik."

Kadar se ne brigate za opozorila, dokler ni prepozno, ste krivi svoje nesreče sami.

NAJNOVEJŠE VESTI

INDIANAPOLIS. — Bill Vukovich iz Fresno, Cal. je bil zopet zmagaalec v avtomobilskih dirkah ter je tretji mož v zgodovini, ki je izvozel dve zaporedni leti to zmago. Vukovich je jugoslovanskega porekla.

SKUPNO ŠTEVILO smrtnih nesreč preko nedelje in praznika Dneva kinčanja grobov, cenijo na 484.

ZENEVA. — Sovjetska zveza in Rdeča Kitajska prihajata sedaj na dan s predlogom za nevtralno komisijo, ki naj bi razmotrivala o premirju v Indokini.

NEW YORK, N. Y.—Predsednik Eisenhower je snoči v svojem govoru svaril pred vsemi, ki bi radi dobili kontrolo nad našo deželo in narodom, pa bilo da so to agenti tujih sil ali pa domači demagogi.

AMERIŠKA DOMOVINA
 6117 St. Clair Ave. Henderson 1-0628 Cleveland 3, Ohio
 Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays
 General Manager and Editor: Mary Debevec
NAROCNINA
 Za Zed. države \$10.00 na leto; za pol leta \$6.00; za četrt leta \$4.00.
 Za Kanado in sploh za dežele izven Zed. držav \$12.00 na leto. Za pol leta \$7.00, za 3 mesece \$4.00.
SUBSCRIPTION RATES
 United States \$10.00 per year; \$6.00 for 6 months; \$4.00 for 3 months.
 Canada and all other countries outside United States \$12.00 per year; \$7 for 6 months; \$4 for 3 months.
 Entered as second class matter January 6th, 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the act of March 3rd, 1878.
 83 No. 106 Tues., June 1, 1954

Indokina

Vsak dan se nabere toliko novic o tej nesrečni deželi, da človek postane zbegan, pozabi, kaj je važno, in se predaja malenkostnim vtisom. Zato je dobro, da si od časa do časa pokličemo v spomin to, kar je res bistvenega v boju za to državo. Važno pa je tole:

Indokina ni samostojna država; je pod francoskim nadzorstvom. Na papirju ni daleč od samostojnosti, v resnici pa tam vlada Francozi, ki so tako lagodni, da se velikokrat ne zmenijo niti za naročila, ki prihajajo od vlade v Parizu. Vladata pač tako, kot so jih naučili predniki.

Človek lahko razume, da so jih domačini siti. Tega ne pripovedujejo samo dopisniki naših domačih časopisov, tako govorijo tudi tisti redki Indokitajci, ki se nahajajo v tej deželi. Domačini niso samo nezadovoljni s francosko upravo, ampak ne verjamejo tudi francoskim obljubam, pa naj se glase tako ali tako. Tako je došlo do tega, da drže s Francozi samo še tisti domačini, ki imajo kako korist od francoske uprave in pa oni, ki jim francoska uprava varuje njihovo premoženje.

Na drugi strani pa domačini v upornikih ne gledajo samo zagrizene komuniste, ampak tudi bojovnike za narodno neodvisnost. Vodja upornikov uživa pri njih ugled in veljavo, akoravno je komunist. Saj so ga še celo Francozje imeli v časteh. — takrat namreč, ko še niso bili v sporu z njim. Ho-Ci-Minh se pa bori za svobodo prav toliko, kot se je Tito, toda dober del domačinov njegovi propagandi le verjame.

Vojskovanje se vrši tam točno tako, kot se je vršilo med svetovno vojsko v Jugoslaviji. Indokina je preobširna zemlja, da bi jo Francozi mogli obvladati z vojniki in orožniki. Zato vzdržujejo samo posamezne postojanke na važnejših mestih. Te postojanke podnevi še nekako vzdržujejo red, po noči so pa brez moči in se zapro v svoje utrdbe. Takrat pa ožive uporniki; rušijo prometne zveze, nabirajo, ako je treba tudi s silo, hrano in dobrovoljce; mimogrede pa pobijejo še francoske vojake, ako jih dobe na prostem. Francoske čete in njihovi pomagači reagirajo na to počenjanje upornikov na že znan način; delajo izpade, požigajo vasi, kjer so bili "na obisku" uporniki, bombardirajo uporniške postojanke, in popravljajo porušena transportna sredstva. Oba nasprotnika gledata samo na svojo korist, nista zbirčna v bojnih sredstvih, nesrečni prebivalci pa trpijo vsakodnevno spremembo uprave. Ne marajo ne ene ne druge skupine, mislijo pa, da je bodočnost na strani upornikov; zato vlečejo z njimi, dasiravno jim uporniško postopanje ni prav.

Francozje trdijo, da jih vojska v Indokini močno izčrpa. Hudo je gotovo, toda tako strašno pa vendar ni. Do sedaj so se na francoski strani borili le dobrovoljci in kolonialne čete; francoske redne vojske, ki bi bila nabrana pri naborih v Franciji, tam do sedaj še ni. Pomagajo jim pri tem tudi domače indokitajske čete, toda te niso zanesljive; tako trdijo vsi in to je tudi razumljivo, ako pomislimo, kaj misli domače prebivalstvo o tem vojskovanju. Tak vojaški kader je sicer morebiti discipliniran, toda s civilnim prebivalstvom gotovo ne postopa tako, da bi si pridobil njegove simpatije.

Kar se pa tiče gmočnih žrtev, je treba imeti pred očmi, da naša država nosi 78% vseh stroškov; na Francoze odpade komaj 22% in še te dobijo najbrže v eni ali drugi obliki od nas. Na pritožbe o gmočnih žrtvah je torej treba gledati z nezaupanjem. Res pa je, da francosko gospodarstvo trpi na ta način, da mora del njegove proizvodnje iti v Indokino, dal bi se pa gotovo z večjim pridom porabiti doma. Naše pomoči ne morejo porabiti doma, kot to delajo drugi narodi, pošiljati jo morajo v Indokino. Če ne iz drugega razloga, so Francozi siti te vojske že iz ravnokar omenjenega.

Na drugi strani pa je res, da znajo komunisti spretno izrabljati ta položaj v svojo korist. Pri zasledovanju njihovih ciljev jim pomaga obsežnost Indokine, kjer Francoze ubija že prostor sam po sebi; pomaga jim sovraštvo domačinov do tujcev, pomaga jim grozna revščina domačinov, ki jo Francozi tekom desetletij niso znali omiliti; pomaga jim zaostalost indokitajskega prometa, ki ga uprava ni znala ne ustvariti ne zboljšati, pomaga jim pa tudi podnebje. V severni Indokini obvladajo Francozi samo še delto Rdeče reke; pa še tam vladajo samo podnevi in samo na posameznih postojankah. Tam je okoli 6500 vasi, 3500 naselij je že v uporniških rokah, okoli 1000 jih je v francoskih rokah, 2000 vasi pa prehaja iz rok v roke. Ni potrebna posebna izvežbanost v strategiji, da človek ne bi lahko naslutil, kdo bo končno zmagal.

Washington vse to dobro ve. Vidi, zakaj in koliko je že izgubljenega brez njegove krivde in brez njegove odgovornosti. Ve pa tudi, da se komunisti ne bodo ustavili pri zasedbi Indokine in da bodo začeli takoj z oboroženim uporom v vseh sosednjih deželah, kakor hitro si v Indokini ustvarijo trdno postojanko. Rad bi rešil, kar se še rešiti da, pa ima sitnosti s Francozi in Angleži, ki so, kot se zdi, priprav-

ljeni, da žrtvujejo tudi to deželo, samo da vsaj za nekaj časa ohranijo prividni mir.

Svet se hitro suče. Komaj pred 10 leti so hoteli Angleži potiskati Ruse iz Srednje Evrope, kjer bi se le ponudila kakak prilika, Washington pa je taki politiki nasprotoval. Danes je ravno narobe. ZDA so site popuščanja, Zapadna Evropa pa je zanj. Takrat ZDA niso imele prav, sedaj pa verjetno Zapadna Evropa nima prav. Takrat ZDA niso imele pravega poguma, sedaj ga nima Evropa. Posledica pa bo sedaj ista, kot je bila takrat; takrat so Srednjo Evropo prepustili komunistom, sedaj pa bodo še Južnovzhodno Azijo.

Lasallski glasovi in odmevi

(Piše Matevž iz "Sunny Spot City-a")

La Salle, Ill. — Ko boste brali te vrstice bo Spominski dan (Memorial Day) že za nami. To je splošni ameriški praznik, na kateri dan se spominjamo v prvi vrsti vseh pokojnih, ki so se borili v vojnah za ameriško neodvisnost in demokracijo in kajpada tudi borcev, ki so padli in počivajo širom sveta v vojaških grobovih v zadnjih dveh svetovnih vojnah. Cast jim in prišlanje in to je največ kar more dati kak posameznik svoji domovini.

Malo manj kakor petdeset let je, odkar sem obhajal prvi Spominski Dan v La Salle. Samo na sebi ni posebnega. Zame pa je bilo. Takrat sem videl prvokrat, kako so naši Slovenci v La Salle praznovali ta dan, obenem pa praznovali razvite zastave nekega društva. Slavnost se je vršila v bivši dvorani doli na prvi cesti v Kompovih prostorih. Imel je prilično prostorno gostilno, malce vrta na strani, še malo bolj na strani keglijšče in v ozadju malo dvorano, ki je služila rojakom za razne seje, včasih veselice, itd. Ni bilo posebno moderno, ne hudo dosti, a nekaj je bilo, da so se lahko Slovenci pod slovensko streho ob raznih prilikah malo posebilo.

Najbrž kakih 80% tistih naših slovenskih možaharjev, ki so se takrat kot mladi fantje, ali morda že možje veselili na tisti veselici, so danes že na mlodvoru sv. Vincencija in po drugih mirovdvorih spe spanje pravičnih. Ne vem, morda je to slabost, ampak že takrat sem opazoval naše rojake, kako ponosno so stopali v paradi, potem na veselici. Jaz sem bil še novinec tu, najbrže sem nosil še starokrajški kratki "rekele" in klobuk in zgledal, kakor kakka "spodrecana" raca med njimi. A druge sem videl, kako so stopicali okrog z ameriški čevlji, ki so bili tiste čase nekam široki spredaj, zraven široke hlače z žepi zadaj. In ko sem poslušal njihove pogovore so se kar vrstili v besedah tisti: "Sur, Surmajk, Veseri, Tacol, Tacorrajt, Yubet," in bogve kaj še vse ene pokranjčene angleške besede, sem z velikim respektom gledal na tiste možakarje in mislil: ko boš fant enkrat takele široke hlače nosil s žepi zadaj, pa tudi kaj v žepih in s takimi širokimi čevlji in pa tisti "derby" klobuk, ali kakor so jim rekli tedaj naši rojaki "halb-cilindri," potem boš nekaj. Zdal si pa "greenhorn," pomakni se nazaj v kot, da ne boš komu v napotje in priden bodi. Vse je izteklo nekam lepo, le proti večeru so bili nekateri rojaki malo bolj glasni in so se menda nameravali malo pograbiti, ampak pokojni Komp, velik, močan koščeni mož in še par drugih so razgrete goste kmalu spravili v red, da so se morali podati, če se pa ne bi, ki bili "zlinfrani" preko praga ven na zrak, hladit se. Kajti za baro pri močni pijači so se rojaki večkrat hudo razgreli in kadar je ozračje preveč razgreto rad nastane vihar in tako je bilo večkrat tudi tiste čase. Pa ne samo v La Salle tako, drugod prav tako.

Pa kaj bi pripovedoval to. Taki ko je bilo tedaj, zdaj je drugače. Takrat so se naši rojaki žegnili na bolj priprost način kakor sedaj. Takrat, če si imel stotak v žepu si bil že bogatalec, če si imel pa kakih par stotakov si bil pa že kakor milijonar. Poznal sem rojaka, ki se je oženil tam na "Ajzerju," zdaj Jonesville, pa se je pobahal, ko je prišel v La Salle, da je dal \$80 za pohištvo! Zdal pa z \$800 ne opraviš nič. Pač velika razlika od tedaj do danes. Vse to so le spomini na stare čase med nami. Jih ni več veliko, ki so jim ti časi znani, a katerim so, se jih spominjajo z radostjo, kakor se spominjajo z radostjo na svoja mlada leta.

—Volitve, ki so se vršile še v aprilu so že daleč za nami. Za okrajnega šerifa je zmagal z veliko večino Edward Lambert, ki se je za ta urad že štirikrat boril, a zdaj je zmagal za nominacijo. Odvetnik Howard Ryan, je zmagal za okrajnega sodnika in Russell Wright pa je bil nominiran za okrajnega blagajnika. Za šerifa je kandidiral tudi Jožef Kalin, ki pa je dosegel pri volitvah komaj četrto mesto. Politika je pač opolzka. Jaz sem tudi šel na volišče in sem oddal moj glas v prodajalni našega rojaka v Kosemovi groceriji na cesti, ki vodi preko naše planote proti pokopališču. Tam namreč naše okrožje voli.

—Mi nekateri stokamo, ko komaj malo bolj kakor pol stoletja travo tlačimo po svetu. "DNT" pa je pred nekaj dnevi prinesla sliko sto let starega John L. Beard in 69 let stare neyeste Mrs. Marie L. Welch, oba iz Luisville, Kentucky. Ta dva sta namreč pred nekaj dnevi vložila prošnjo za poročno dovoljenje. Sto let staremu ženinu Johnu Beardu je začelo postajati dolgčas in se je spomnil, da proti temu so odpomoči, ki, namreč, treba si je izbrati izvoljenko-ljubico in se z njo oženiti, pa je to vprašanje rešeno, kakor bi s prsti tlesknili. In tako sta storila te dni. Prav dobro se imata. Žena kuha, sto let mladi ženin ji pa pomaga brisati posodo in lonce ter jo zraven po svojih možnostih zabava in se prav dobro imata. You see, we are never too old! Don't complain!

—Pred nedolгим je objavil tukajšnji list "DNT" načrtno sliko nove cerkve Sv. Rožnega venca, ki jo nameravajo zgraditi na Gooding in četrti cesti. Stavba bo precej velika, 44 čevljev široka in okrog 114 čevljev dolga. Lep zvonik bo v ozadju na strani. Stavba je romanskega renesančnega tipa. Bo to italijanska župnija, a je mnogo tudi faranov drugih narodnosti, ki pomagajo. Lepa cerkev, ko bo dograjena, bo dvignila ponos našega mesta. Načrt za cerkev je odobril peonijški škof, kakor pravi poročilo. Graditev novih večjih cerkva med nami priča, da versko življenje med nami ne umira.

—Nov grob na Oglesby. Pred kratjim je preminul na bližnjem Oglesbyu rojak Frank Kozel, star 66 let. Pokojni Frank Kozel, kakor o njem piše njegove družinski zapiski v Novem Svetu iz septembra 1939, je bil doma iz župnije Stranje-

pri Kamniku na Gorenjskem. V Ameriko je prišel leta 1913. Poročil se je leta 1911 v starem kraju z Marijo Jenko, ki je doma iz Mekinji pri Kamniku. Ona je prišla za njim v Ameriko leta 1915. V zakonu se je jima rodilo 6 sinov in 3 hčere. Dva sina in dve hčeri so jima umrli. Tako zapuščata štiri sinove in eno hčer. V Chicagi zapuščata enega brata in eno sestro. Umrl je ravno na Veliki četrtki. Pokopan pa je bil iz cerkve sv. Družine na pokopališču sv. Vincencija v La Salle.

Zalujoči vdovi, sinovom in hčeri iskreno sožalje. Pokojniku pa naj sveti večna luč in naj počiva v miru!

—Vem čitateljem Ameriške Domovine lep pozdrav in dosti veselih dni tekom toplega poletja!

Hvala darovalcem!

Maple Heights, Ohio. — Za popravilo cerkve Svetega Ivana na Tatrah so darovali sledeči: \$323.00 Rose Martin Frank; \$60.00 Josephine Gerlica iz North Perry, O.; po \$55.00 Rose Candek, Frank Filipis, 1053 E. 71. St.; po \$20.00 Frances Lipold, Madison, O., Mary Frank, Matija Mahne, Frank Filipis in dru-

žina, Josephine Gustinčič; po \$12.00 Jack Maleckar; po \$10.00 Mary Jan, Joseph Zadnik, Joseph Mahne, Mary Sustersic, Ursula Andruston, Joseph Gustinčic, Anton Gustinčic, Jack Gustinčic, Mary Zuvoder; po \$7.00 odjemalci pri Rose Martin Frank, Marie Graves in prijateljice; po \$5.00 Jenny Milavec, Mary Fabjancic, Ivana Krecic, Jenny Polak; \$3.00 neimenovana; po \$2.00 Frances Penko, Pavla Vatovec; \$1.00 Frances Lukac. Jaz, Josephine Gustinčic, doma iz Tater sem darovala za cerkev \$50.00. Skupno smo poslali \$757.00 in to v treh pošiljkah.

Prejela sem tudi že obvestilo, da so denar v redu prejeli. Vsi Taterci in duhovnik č. g. Milic se vsem, ki so prispevali za cerkev najlepše zahvaljujejo. Za nje se je brala v zahvalo velika sv. maša. Naj jim Bog in Mati Božja obilo poplačata.

Najlepša hvala tudi Rose Martin Frank in Mary Frank, ki sta se pri nabiralni akciji posebno potrudili. Rose Martin Frank je pustila svoje delo in nas vozila po Clevelandu in okolici, tja, kjer živijo naši vaščani. Hvala tudi g. Avgust Kollandru, ki je denar odposlal brez posebnega plačila. Naj dobri Bog poplača vsem!

Josephine Gustinčic.

Tam za turškim gričem . . .

Dežela, ki je naš najtrdnější zaveznik v starem svetu

Turška republika je nekaj večja od Texasa. V Evropi je ostala od nekdanjega mogočnega otomanskega cesarstva samo Vzhodna Trakija. Tako je Turčija ena redkih držav, ki se raztezajo na dveh celinah. V sestavi Anatolskega polotoka spada tudi del turške Armenije ter Kars in Ardahan, ki ju je Turčija izgubila v vojni 1877 in ju po posebni pogodbi leta 1921 odstopila Sovjetski zvezi.

Današnja Turčija je nastala po prvi svetovni vojni, ko je izgubila vojno na strani osrednjih sil, čeprav se je na svojem bojišču vojskovala še dokaj uspešno. Tako je na primer ubranila Dardanele pred napadom angleške mornarice, ki jo je takrat vodil Winston Churchill.

Posledice izgubljenе vojne so bile za turško cesarstvo usodne. Dokončno je izdihnil bolnik, ki je že dve sto let umiral ob Bosporu. Zadnjih sto let pred prvo svetovno vojno je turški sultan izgubil celo vrsto evropskih pokrajin, kjer so bili mogočni sultani popolni gospodarji dolga stoletja: Srbijo, Grčijo, Bolgarijo, Romunijo in Bosno. Razen pa so se iztrgali iz turške oblasti tudi Alžir, Tunis, Tripolis in Ciper.

V turški državi je ostala po prvi svetovni vojni le Anatolija z ozkim pasom Trakije v Evropi. Zavezniške čete so zasedle Smirno in nazadnje celo Carigrad.

Čeprav so Arabci prav tako muslimani kot Turki in so bili dejanski ustanovitelji islamske države, v kateri so si islamizirali Turki z orožjem priborili oblast, so se tudi ti uprli takratni turški hegemoniji in so ustanovili za povrstvo več nacionalnih monarhij. V tem so jih podpirali Angleži, ki so prevzeli pokroviteljstvo nad novimi državami, s čimer so si zagotovili izkoriščanje petrolejskih vrelcev v Iraku in v Arabiji.

Toda tudi ozemlje, ki ga moramo šteti za turški narodni teritorij, je bilo po kapitulaciji v nevarnosti. Italijani so zasedli velike dele južne Anatolije z izgovorom, da imajo do tega pravico kot dediči davne rimske države. Pa tudi grški nacionalisti so takrat menili, da imajo pravico do te dežele, ker so njihovi davni predniki kolonizirali večino maloazijskih obal in vse maloazijske otoke. Na obalah Egejskega morja so Grki zgradili središča gospodarskega, kulturnega in poli-

tičnega življenja, predvsem Efez.

Velike tradicije stare Helade so povezane z Malo Azijo na primer trojanska vojna, iz katere sta vzbrsteli morda dve najlepši junaški pesnitvi svetovne književnosti "Iliada" in "Odiseja". Grki so bili gospodarji Male Azije vse do napada Turkov. Zato ni nič čudnega, če so grški nacionalisti po turški kapitulaciji izkoristili priložnost za zgodovinsko povračilo. Izkricali so se v Mali Aziji leta 1919. Vse je kazalo, da poleta grških armad ne bo mogoče zadržati. Mustafa Kemal pa se je izkrcal v Samsunu kot agent sultanove vlade. Ta prepovedil turškega naroda je grško prodiranje najprej zaustavil, leta 1922 pa je grške čete dobesedno vrgel v morje. Italijani in Francozi so se potem prav tako umaknili, čeprav so Italijani trdili, da je Kemal voditelj banditov.

Tako je nastala turška država v današnjem obsegu. Mustafa Kemal in njegovi pristaši Mladoturki so se postavili na stališče, da je bolje oblikovati in zgraditi majhno, toda moderno, narodno državo, temelječo na demokratičnem sistemu, kot pa se spuščati v usoden, pustolovski boj za obnovu nekdanjega imperija. Med turškim ljudstvom se je uveljavilo načelo "Turčija Turkom." Tako zamišljeni državi je dal Mustafa Kemal dokončne meje.

ODBOR ZA KAT. DOM V GORICI

Cleveland, O. — Objavljamo prispevke prejete do preteklega četrtka:

\$20: slovenski duhovniki v Trstu (Svobodno tržaško ozemlje), \$15: Jernej Lavrich, Wis.

\$10: družina Frank Jelerčič, Pa.; Društvo sv. Alojzija št. 52 KSKJ, Ind.; Frank Ivančič, Cleveland; Pavel Zakelj, Cleveland; Justina Velic, Cleveland; Anton Debevec, Wis.

\$5: Mrs. Mary Darovec, Cleveland; Peregrin Us, Conn.; N. N. Cleveland; neimenovani duhovnik; Franc Hren, Cleveland; N. N. California; Vili Zadnikar, Cleveland; John Komick, Inglewood, Calif.

\$3: Marijan Jakopič, Cleveland;

\$2: Janez Mrzlikar, Wis.; Ja-

Razgled po svetu

Pet katoliških škofov iz Jugoslavije, med njimi beograjski nadškof dr. J. Ujčić, je hotelo v Rim na slavnost proglasitve papeža Pija X. za svetnika. Titova vlada jim ni hotela dati potnih listov.

V rojstnem mestu Terezije Deteta Jezusa so zgradili krasno baziliko, ki jo bo 11. julija istočasno posvetilo 20 cerkvenih prelatov. Cerkev ima 16 kapel in štiri glavne oltarje. Posvetitve cerkve se bo udeležilo najmanj 15 kardinalov in 60 nadškofov. Cerkev so začeli graditi pred 25 leti. Temeljni kamen je blagoslovil kardinal Pacelli, sedanji papež Pij XII.

V Rochesteru na Angleškem so imeli katoličani prvič po 419 letih javno službo božjo, ko je bila posvečena nova katoliška cerkev. Sredstva za to cerkev so zbrali v glavnem katoličani mesta Rochester, N. Y. v Združenih državah. Nova cerkev je prva katoliška cerkev v mestu, odkar je Henrik VIII odpadel od Rima.

Cerkve Božjega groba v Jeruzalemu je v zelo slabem stanju in je v veliki nevarnosti, da se podere. Zgrajena v času križarskih vojev je preživela razburljive čase in prehajala iz rok v roke. Danes jo imajo v oskrbi zastopniki treh veroizpovedi: katoliške, grško-pravoslavne in armenske. Ti se nikakor niso mogli zediniti za popravilo cerkve. Sedaj so se zedinili vsaj v toliko, da bodo najeli strokovnjake, da stanje cerkve pregledajo in predložijo načrte za obnovo. Med tem ko so drugi za obnovo starodavne zgradbe, predlagajo katoličani zgraditev nove cerkve v vzhodnem slogu, ki bi mogla sprejeti večje število romarjev.

Ob obletnici sklenitve sovjetsko-angleške pogodbe iz dobe druge svetovne vojne je moskovski list "Izvestija" svetovni Angležem, naj zvezo s Sovjetsko zvezo obnove in prenehajo podpirati politiko Združenih držav. Poudaril je zlasti lepe možnosti za medsebojno trgovino. — Sovjetsko snubljenje bo skoro gotovo zavrnjeno.

Zena hrabrega branilca Dienbienphua je izjavila, da upa, da bodo komunisti njenega moža gen. De Castries skoro izpustili na svobodo zaradi njegovega slabega zdravja.

Za olajšanje zvez med obema deloma Nemčije

BERLIN. — Trije zahodni visoki komisarji za Nemčijo so se obrnili na sovjetskega zastopnika v Nemčiji s predlogom za olajšanje potniških in trgovskih zvez med obema deloma dežele. Podoben predlog je prvič stavil angleški zunanji minister Anthony Eden na berlinski konferenci v začetku letošnjega leta.

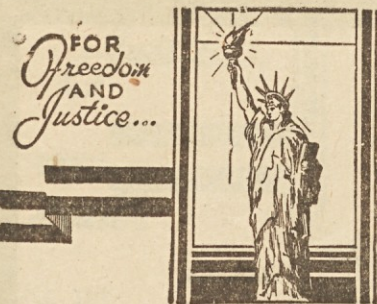
nez Pograj, Cleveland, neimenovan, Cleveland;
 \$1: N. N.; St. Joseph's Lodge No. 55, Colo.; Stanley Mrak, Ind.; neimenovani, Ill.

Vsem dobrotnikom se za prispevke iz srca zahvaljujemo. Z veseljem sporočamo, da se z letošnjo nabiralno akcijo že približujemo poldrugemu tisočaku. Ta lep odziv je nam vsem v ponos, saj je to dokaz, da čut do narodnih problemov ni izumrl med Ameriški Slovenci. Velika večina darovalcev namreč ni še nikdar videla sončne Gorice in je čustveno bolj vezana na druge potrebe slovenskega naroda. Denarne prispevke pošiljajte na naslov: Sklad za Slov. kat. dom v Gorici.

7505 Myron Ave. Cleveland 3, Ohio.

KANADSKA

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT
FOREIGN IN LANGUAGE ONLYSLOVENIAN
MORNING NEWSPAPER

Brez zamere

Cleveland, Ohio. — O Indokini smo v tehle stolpcih že govorili. V temle časopisu je stal prvi gdč. Krasna 28. aprila v 20. apr. letos tale naslov: "Priljubljenosti ljudstva na vojno v Indokini." V podnaslovu pa je bil napisan: "Priljubljenosti ljudstva na vojno v Indokini." Čemu ne indokinski? Menda sem že zapisal, da človek mnogo lažje shaja na tem svet, če ne opozarja svojih bližnjih na npriljubljenosti. Ob tej priliki naj tudi omenim svojo žalost nad pogostim pogreznjem raznih ladij v tem časopisu. Bodite prepričani, da se nobena teh ladij v resnici ni pogreznila, ampak so se vse le potopile. — "Enakopravnost" je govorila 26. febr. letos o nekih "priredbah", katerih vsopred igralcev naj bi pomenil tak in tak dokaz. Imamo dramske prireditve, športne prireditve itd., seveda pa imamo tudi priredbe, a te so skoraj po večini le na papirju. N. pr. Sattnerjeva priredba pesmi "Oljki." V isti koloni "Enakopravnosti" je tudi trikrat govora o kosošču večerji. Ali veste, kaj v resnici kosošja večerja je? Zadnjič so mi nekje ponudili mimo drugega za večerjo konzervirano koruzo: to bi bila deloma kosošja večerja. Tako izzvenevajo stavki kakor "Serviralo se bo fino kosošjo večerjo po izbiri" dvakrat smesno. — Nepravilno je rabiti obliko obrambeni, kakor jo čitamo v "Glasu naroda" 30. aprila letos. Pravilno je: obrambni. V spredaj omenjenem časopisu piše tudi neka novinarka Krasna, ki kljub temu, da bi "rada pisala pesmi in literarne koščke iz življenja našega človeka v A-

meriki," kakor je izjavila v Ljubljani, še danes ne ve, kdaj je človeku rabiti svojilni ali povratno svojilni zaimek. Tako G. N.: "Gleda mojih literarnih načrtov..." in na drugem mestu spet "Kot predstavnica moje skupine iz Zedinjenih držav..."; obakrat bi morala rabiti namesto svojilnega zaimka moj — svoj. — Kako se novinarki in dopisniki "podvračajo" slabim rabam slovenskega jezika, izlasti opazno ravno pri pogostem uporabljanju tega neokusnega glagola podvračati se. Ta glagol ne pove nič in dela skalo jeziku. "Dejal je, da bi bilo prav, če bi se vse priče, vključno on sam, podvrgele tej proceduri" čitamo v tem listu 23. marca letos. Ljudje se ne podvračajo in se ne podmetavajo. V starem kraju so ponekod podmetavali krompir, če so ga sadili s pomočjo pluga? Za silo lahko uporabljamo tudi besedico podvržen, n. pr. "Podvržen je pijarči." Gornji podnaslov bi mogoče lepše izrazili že na tale, mimogrede pobran način: "Dejal je, da bi bilo prav, če bi se vse priče z njim vred poslužile tega postopka." "Enakopravnost" rabi da nelepi iz tuje besede izčmarjeni glagol prav tako pogostoma. Zadnjič smo čitali, da se nahaja neki Mr. R. C. v "Marymount bolnišnici, ki se je moral podvreči operaciji." Predloga je posebnost "Glasu naroda" kljub temu, da skoraj gotovo njegovega urednika ni imeti za toliko henačitanega, da bi ne vedel za slovensko besedo: predlog. (Prim. G. N. 1. marca). "Tujejezični tisk počastil Ligo, ki se bori prot klevetvam," pravi "Enakopr." 25 februarja letos. Slovenska beseda je kleveta in ne "klevetva." Isti časopis razpolaga tudi s takimi-le naslovi: "Obisk pri Bohlen." Zakaj pa ne napišejo n. pr. Kar "Gostilna pri Kranjski Janez servira fino kosošjo večerjo," ko smo že tako preprosti in nam postajajo skloni lastnega jezika preveč? In v tem časopisu čitamo tudi o sufražetkah. Ali veste kaj so sufražetke? Če ste pogruntali, da so to neke vrste ženske, ste že dobri. "Enakopravnost" pravi, da so sufražetke tiste, "ki se potegujejo za popolno enakopravnost z moškimi." To je manj pravilno. Sufražetke niso nič drugega ko pobornice za žensko volilno pravico. Beseda sufražetka pa gotovo ni treba uvajati v slovenščino, (Enakopr. 17. marca letos). — "V vsaki slovenski družini, ki se zanima za napredek in razvoj Slovencev, ki morala dohajati Enakopravnost," pravi nek oglas v omenjenem listu. Zakaj pa ne

prihajati? Človek lahko dohaja človeka, če ni truden. Janez doide Jožeta. Toda časopis ne more doiti v vsako slovensko družino. — Anna P. Krasna tudi ne ve, da imajo v Sloveniji "čvetlične zaboječke" in ne "tručne z bujnim zelenjem in cvetjem" (G. N. 3. maja). "Čast komer čast!" stoji v tem časopisu z dne 31. marca. Nepravilna raba sklonov dela nobenemu novinarju posebne časti. Stati bi moralo: Čast komur čast! — "Prosveta" iz Chicaga pozna "džetna letala" (5. aprila). O pokojnem pisatelju Louisu Adamiču pravi neki socialistični prosvetar iz Clevelanda v Prosveti 3. maja letos: "Tedad se je okrog njega drenjalo vse, kar je bilo naprednih idej." Glagol "drenjati se" je nedovoljen za knjižni jezik. Mi imamo za ta izraz lepo besedo "gnesti se," kajti "drenjati se" je iz nemškega draengen. — In tako dalje. Nasvidenje o prvi priliki. XYW

Mimogrede

V kraju Petersburg, Ontario živi stvar Irec po imenu O'Brien, ki je pretekli teden dopolnil 101 leto starosti. Možno je, da ljudem nikakih nasvetov, kako je moči učitati tako častljivo starost, vstane pa vsak dan rano in gre v cerkev k maši.

Bogve koliko tisoč medvedov je po Kanadi, toda zelo redko, kdaj je slišati, da bi kak kosmatinec napadel človeka. Tak dogodek spada prej v kako pravljico kot pa v vsakdanje življenje. Toda prejšnji teden se je to zares zgodilo. 600 funtov težak črni medved je blizu kraja Hearst, Ontario (150 milj od mesta Timmins, Ont.) zavohal Nicka Muldamakija, jo udrl za njim, ga podr na tla in ga začel obdelavati s svojimi ostrimi zobmi. Petinpetdeset let starega gozdarja bi medved brez dvoma do smrti raztrgal, če ne bi prišel na pomoč gozdarjev sin, ki je s kolum pobil medveda, katerega so pozneje pripeljali v mesto in ga stekali. Sin je rekel, da tako velikega in divjega medveda še ni videl.

Zdaj pa ena prvomajska iz svobodne Slovenije. Sredi lepega kraja Predoslje na Gorenjskem je že od nekdaj stala kapelica s kipom Matere božje, ki pestuje Jezuščka. Poročilo ne pove, ali so preživeli pobožni ljudje v Predoslju za prvi maj ovenčali kapelico s šmarnicami, pove pa to, da je nekdo dal nekemu drugemu "za pol litra vina," če gre v kapelico razbit na božni kip. Verjemite ali ne, ta človek je rekel: "Za pol litra pa grem." In je šel (ponoči seveda!) in je razbil kip na kosce. Tisti, ki so naslednji dan pobirali črepinje, so ugotovili, da je bilo mmo Jezuščkove glave vse drobno. Tega dopolnila ne omenjamo zato, da bi razpredali kak možnost o čudežu, ampak zato, da si boste laže predstavljali naprednost naprednih elementov. Resnica je, da je prišla na lice mesto pozno popoldne milica, toda pri tem je ostalo. Imena zlikovcev bodo prav gotovo trpežneje ostala v spominu naroda kakor pa v analih predoseljske milice.

Svoje vrste "dež" so doživela nekatera ježera po severnem koncu province Ontario pretekli teden, ko so gozdna letala ministrstva za polja in gozdove spuščala iz zraka v jezero tisoče mladih postvri. S tem namera-

vajo ojačati ribji zarod po teh jezerih. Poročilo dostavlja, da so na ta način spustili v jezera devet tisoč postvri. Kdor misli, da mlade ribe, ki jih na ta način pomečejo z letal v vodo, pocrkajo, se moti. Poizkusi so dokazali, da so postvri prvih nekaj trenutkov po padcu malo omotične in začudene, potem pa veselo zaplavajo, prav kakor v narodni pesmi.

Kaj naj storimo za Marijo?

Ta ali oni Marijin častilec ali častilka se v tem letu morda takole vprašuje: "Marijino leto je, kaj naj letos storim za Marijo, da me bo vesela?"

Ali veš, kaj bi bilo to? Slovenska cerkev Marije Pomagaj v Torontu. To je spomenik, ki ga verni Slovenci v tuji-

Lev Nikolajevič Tolstoj:

Dobri stari časi

Nekoč so našli neki otroci v neki soteski nekaj drobnega, okroglega, ki je bilo podobno jajcu; ta nekaj pa je imelo dol po sredi vdolbino in je tako izgledalo kakor zrno koruze. Nek moidoči človek je videl to nekaj v otroških rokah in je to nekaj odkupil za petico. Potem je vzel to nekaj v mesto in prodal carju kot zanimivost.

Car je poslal po svoje modrijane in jim ukazal, naj preiščejo to nekaj okroglega in ugotove, ali je jajce ali zrno koruze. Učenjaki so premišljali in premišljali, ugank pa niso mogli razvozlati.

Tako je to nekaj drobnega in okroglega obležalo na polici ob oknu, priletela je kokoš, kavsnila v to nekaj okroglega in napravila luknjo v njem, tako da je sedaj lahko vsak videl, da je to nekaj okroglega koruzno zrno. Na to so se modrijani podvizali in se vrnili in povedali carju, da tisto nekaj okroglega ni nič drugega ko rženo zrno.

Car je bil ves začuden in je zapovedal učenjakom, naj ugotove, kje in kdaj je raslo tako zrno. Učenjaki so premišljali in premišljali, listali po knjigah, pogruntali pa niso ničesar. Zaradi tega so se vrnili k carju in dejali: "Teh dveh vprašanj ne moremo razvozlati, kajti v naših bukvah o vsem tem ni pisano. Toda njegovo cesarsko Veličanstvo naj zapove preiskavo med kmeti, če je morda med njimi kdo, ki bi bil kdaj slišal svoje stare, kod in kdaj so sejal tako zrnje."

Tako je car poslal po zelo starega kmeta in zapovedal, naj ga pripeljejo preden. Poiskali so ga in pripeljali pred carja. Starec je bil zelo blede brez zob in je le stežka hodil po berglah.

Car mu je pokazal zrno, ki ni bilo podobno ničemer, kar je bil starec kdaj v svojem življenju videl. V resnici zrno ni videl in ga je moral še potipati. Potem ga je car vprašal:

"Ali veš, dragi očka, kje so sejali tako zrno? Ali si ti kdaj sejal tako zrno sam na svojem polju ali pa si morda kdaj v svojem življenju tako zrno kupoval?"

Starček je bil gluhi in je slišal in razumel le s težavo in je zaradi tega počasi odgovarjal.

"Ne," je dejal naposled, "ne spominjam se, da bi na svojem polju kdaj sejal tako zrno in tudi žel nisem takega in tudi kupoval ne. Ko smo mi kupovali koruzo, je bila vsa gladka, drobnoraznata. Toda," je nadaljeval, "modro boste storili, če boste

ni hočemo postaviti za stoletnico verske resnice njenega brezmadežnega spočetja.

Ta spomenik moreš tudi ti pomagati graditi, najprej s svojo molitvijo, potem pa tudi z denarnimi prispevki, brez katerih stavba ne more zrasti. Dne 28. aprila tega leta smo podpisali s stavbenikom Stojcem pogodbo za zdanje cerkve. Dvorana bo kmalu gotova in, kar je zelo važno, tudi plačana. Sedaj iščemo sredstev za zdanje cerkve. Nekaj nam bo prineslo žrebanje avtomobila, hladilnika in televizivskega aparata. Drugo pa pričakujemo od dobrih src, ki Marijo ljubijo in ji hočejo za Marijino leto s to cerkvijo postaviti trajen dokaz svoje ljubezni in hvalnosti. Proračun za cerkev znaša \$38,765.00. Gotovo je to precejšnja vsota, a Marija jo bo pomagala zbrati.

(Božja beseda, maj).

Milijon priseljencev

Ottawa. — Kanada je pred kratkim sprejela skupino priseljencev, med katerimi se je na-

Stari ded se je smehljaj. "V mojih časih," je dejal, "ni nikomur prišel na um tak greh, da bi zrno kupoval ali prodal. Mi nismo poznali denarja. Vsak človek je imel zrna kolikor ga je hotel."

Potem ga je car zopet vprašal:

"Povej mi, dragi stari ded, kod ste bili sejali tako zrnje, kje je bilo pravzaprav vaše polje?"

In stari ded je odvrnil:

"Moje polje je bilo zemlja božja. Kjer sem oral, tam je bilo moje polje. Zemlja je bila svobodna in nobeden si je ni prisvajal. Vse, kar si je človek prisvajal, je bilo delo njegovih lastnih rok."

"Povej mi, prosim", je rekel car, "dve drugi stvari: prvič, kako da je tako zrno nekoč raslo, a več ne raste, in drugič, kako to da je tvoj vnuk hodil po dveh berglah, tvoj sin z eno, ti pa lahko hodiš brez sleherne bergle in ti poleg tega še zmernor sijejo oči in tvoji zobje so še vedno močni in tvoja beseda je jasna in prijazna. Povej mi vzrok za to dvojje."

Na to je povedal stari ded:

"Vzrok za to dvojje je v tem, da ljudje nič več ne žive samo s svojim delom in so začeli hrepeneti po blagu svojega sosed. V starih časih niso tako živeli. V starih časih so živeli po besedi božji. Bili so svoji gospodarji in si niso želeli svojega bližnjega blaga. — (Prev. L. P.).

Lepa vsota

Toronto, Ont. — Ljudje, ki lansko leto niso vrnili izposojenih knjig torontske javne knjižnice do dne, ko jim je rok potekel, so plačali vsega skupaj 49,199 dolarjev kazni. Knjižnica je prišla lani tudi ob 1230 svojih knjig, za kar so morali prizadeti plačati nad tisoč dolarjev.

Torontska javna knjižnica ima trenutno 864,000 knjig, o katerih so mnenja, da so vredne čez pol milijona dolarjev.

Francoščina v ljudski šoli?

Toronto, Ont. — Pred nedavnim so sejal na seji pokrajinske vzgojne zbornice nasvet nekoga pedagoga, naj bi se mladina po Ontariu začela učiti francoskega jezika že v ljudski šoli, toda predlog je naletel na ovire. Izgovor se je glasil predvsem tako-le: "Saj nobeden ali pa le malokdo tukaj govori francoško. Čemu bi trpili otroke s tistim "zatrob"-skoz-nos" jezikom, ki ga že celo diplomatje nič več ne spoštujejo."

Prva radarska kontrola

Toronto, Ont. — Medtem ko so radarske kontrolne naprave v Ameriki že dolgo v navadi, je Kanada šele pretekli teden uvedla prvo cestno kontrolo na radarski princip. Prva taka kontrolna naprava je že prvi dan zaznamovala, da avtomobil po Queen Elizabeth Way ne spoštujeje prometnih brzinskih predpisov.

Brezposelost traja

Toronto, Ont. — Brezposelnostno stanje tega mesta in okolice se v zadnjem tednu ni izboljšalo. Na koncu tedna 13. maja je bilo še vedno 28,466 brezposelnih. Od tega je bilo več ko dve tretjini moških. Od teh brezposelnih je prejelo omenjeni teden samo 16,386 brezposelnostne podpore.

V samostan je šla

Quebec City, P. Q. — Ena znanih kanadskih petorč staršev Dionne je bila pretekli teden sprejeta v red redovnic Presvetege zakramenta. Deklici je bilo doslej ime Marie, odslej dalje pa bo Marija Rahela. Pri slovesnem sprejemu so bile navzoče vse njene štiri sestre.

hajala nizozemska dekle, ki je dopolnila število priseljencev v deželo na en milijon, kar se je končala druga svetovna vojna. Razen Združenih držav v preteklih sedmih letih nobena druga dežela na svetu ni sprejela toliko priseljencev.

V letih tik pred drugo svetovno vojno je priseljevanje ljudi v Kanado skoraj popolnoma prenehalo. Veliko ljudi v Kanadi je bilo mnenja, da dežela ne bi število veliko napredovala in da posebnega upanja razen za naravni prirastek prebivalstva ni. Tudi so bili mnenja, da kanadsko gospodarstvo ne bi moglo preživljati kaj več ljudi kot tiste, ki so že bili naseljeni in pa njih potomstvo. Po vojni pa se je kanadska vlada odločila za svobodnejšo priseljevalno politiko.

Kakor se marsikateri med čitatelji gotovo spominja, je bila Kanada ena prvih, ki je poslala v dežele zapadne Evrope svoje številne nabiralne komisije, ki so novačile za deželo primerne naseljence. Številnim je vlada dala posojilo za potne stroške, še več pa jih je prišlo čez ocean zastonj. Trideset odstotkov od tega milijona novih priseljencev po zadnji vojni je bilo Angležev. Nizozemska, Nemčija in Italija so prispevale vsaka približno po sto tisoč emigrantov, skoraj pol milijona pa je bilo beguncev iz srednje in vzhodne Evrope.

Prepričanje vlada, da se je ta širokogrudna priseljevalna politika izplačala. Nekateri viri vedo povedati, da so prinesli priseljenci v svojih denarnicah in pa bančnih nakazilih blizu 500 milijonov dolarjev. Begunci, kajpada, so prišli v deželo večidel brez belica v žepu, toda prinesli so s seboj voljo do življenja, voljo do dela in voljo do napredka.

Statistika dokazuje, da je danes vsak tretji novi Kanadčan lastnik avtomobila. Veliko jih je, ki so začeli na svoje, nekateri s podjetji, ki dajejo zaslužka celo drugim. Bojazen, da bo masovno priseljevanje v deželo škodilo domačemu kanadskemu delavstvu se je izkazalo kot neosnovano.

Novi naseljenci sami so po veliki večini zelo zadovoljni. Lansko leto jih je bilo samo 600, ki so potovali nazaj, odkoder so prišli. Tisti pa, ki so ostali, napredujejo čedalje bolj in pri vseh narodnostih najdemo nove naseljence, ki so s svojo podjetnostjo in pridnostjo v novi deželi neprisiljavno uspeli. Neka češka družina, tako poročajo, je v teh nekaj letih postala lastnica velike lesne družbe, ki zaposluje štiri tisoč ljudi. Dva Angleža, ki sta prišla šele pred nekaj leti, sta odprla v Ottawo garažo, ki jima že zdaj prinaša sto tisoč dolarjev na leto. Nizozemci so ponosni na družino svoje narodnosti, ki se je priselila l. 1948 v provinco Manitoba. Po dveh letih so baje ljudje te družine nahranili toliko denarja, da so kupili in se preselili v prejšnjo hišo manitobskega guvernerja.

In Slovenci? Novi kanadski Slovenci niso med zadnjimi. Že poprejšnja skupina Slovencev, ki je prišla v Kanado po večini med leti 1925 in 1930 je pokazala, kakšen je naš narodni značaj: skromnost, pridnost, manj razvita podjetnost. Toda del tiste slovenske emigracije v Kanadi je po daljšem času, zlasti po gospodarski krizi le uspel in se danes med njimi ponašajo po južnem Ontariu z zavidanja lepimi farmami. Begunci so prišli v Kanado v razmeroma boljšem času. Toda prinesli so s seboj tudi dovolj sle po samostojnosti in lahko zapišemo, da ima vsaj ena med tremi družinami slovenskega priseljenstva v Kanadi zadnjih let svoj dom. Nekateri, kakor na primer lastnik trvdke Transmundial, pa so lastniki velikih stanovanjskih hiš v Torontu in drugod.

DIN 1000 za \$2.20
bankovci

POŠILJANJE DENARJA v stari kraj po dnevnem tečaju
POŠILJANJE DENARJA v stari kraj brzojavno po službenem tečaju
PAKETI: zahtevajte naš veliki cenik

POTNE KARTE:
Ljubljana-Montreal z ladjo od \$200 dalje
Zagreb-Montreal z letalom od \$351.50 dalje
Naša organizacija za potovanje Vaših dragih iz kraja je solidna in točna.
Prevodi, vize, potni listi, notarski posli in drugo

TRANSMUNDIAL

POTNIŠKA PISARNA
258 College St. Toronto, Ont.
Telefon WA 3-4863

2089 St. Catherine W. Montreal
Telefon FI 5306

80 John St. So. Hamilton, Ont.
Telefon JA 8-2869

Caracas Genova

ČE SE SELITE

izpolnite ta odrezek in ga nam takoj pošljite. Ni potrebno, da nam pišete pismo. Naslove menjamo dvakrat tedensko. Navedba starega naslova je nujna.

AMERIŠKA DOMOVINA
6117 St. Clair Ave. Cleveland 3, Ohio

Moj stari naslov:

Moj novi naslov:

MOJE IME:

PROSIMO, PIŠITE RAZLOČNO.

Emil Ludwig:

NAPOLEON

ZGODOVINSKI ROMAN

MORJE

Kdo ne bi tega hotel na svojem mestu! Ali me ni svet sam pozival k temu? Vladarji in podložniki so hoteli pod moje žezlo... Zdaj ko hočem vladati samo Francijo, je ustava mnogo bolj primerna!

"Povejte mi svoje misli! Javni govori, svobodne volitve, odgovorni ministri, tiskovna svoboda? ... Vse to vam dam, Zlato tiskovno svobodo. Zatirati jo še nadalje bi bilo absurdno. ... Jaz sem mož ljudstva. Če resnično želi svobodo, sem mu jo dolžan dati. ... Sedaj nisem več zavojevalec in tudi ne morem biti. Vem, kaj je mogoče in kaj ni. Ostane mi samo še misija, spraviti Francijo na noge in ji dati vlado, ki ustreza državi. ...

"Svobode ne novražim, čeprav sem se ji na svoji poti izognil. Razumem jo, saj sem postal velik v njenih idejah. Zdaj je delo petnajstih let uničeno, če bi ga hotel prirediti znova, bi potreboval 20 let in bi moral žrtvovati dva milijona ljudi. ... Hočem mir, a doseči ga morem samo z zmago. Ne maram vzbujati praznih upov: pred seboj vidim težko vojno. Če naj jo izvedem, me mora ljudstvo podpirati. Za to bo zahtevalo svobodo. Dobro, raj jo ima. ... Moj položaj je nov. Tudi staram se počasi. S 45 leti človek ni več, kar je bil s 30imi. Mir ustavnega vladarja mi bo prijal. In gotovo bo še bolj prijal mojemu sinu."

For your VACATION
welcome to

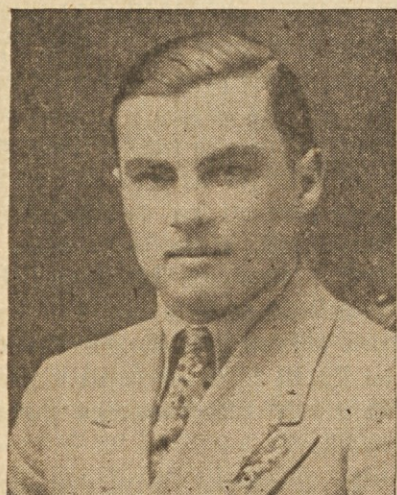
CHRISTIANA LODGE

Slovenian Resort

The Hotel has 30 rooms with connecting showers. Central dining room, with American Slovenian cooking. All sports, private beach, boating and fishing. Cater to overnight guests. 260 miles from Cleveland. Located on U. S. 112. Write for folder.

CHRISTIANA LODGE

DOMINIK and AGNES
KRASOVEC, Prop.
Rt. 1, Box 175
Edwardsburg, Michigan
Phone 9126 F5

V blag spomin

PETNAJSTE OBLETNICE
SMRTI LJUBLJENEGA
SINA IN OČETA

Louis Strnad

ki je umrl 1. junija 1939

Petnajst let je že minilo, odkar zapustil si nas ti, spavaj mirno pod gomilo, zdaj pa uživaš večno srečo, v spominu trajnem boš ostal, dokler se ondi ne snidemo vsi.

Žalujoci ostali:

ANTHONY FRANK, sin;
JOSEPHINE STRNAD, mati
bratje in sestre
Cleveland, O., 1. jun. 1954.

To so bile osnovne misli cesarja Napoleona, ko se je kot vladar na Elbi odpravil v Francijo. Hotel je postati francoski kralj. Da so te misli pristne in da je bilo njegovo hotenje iskreno, dokazuje realnost njegovega utemeljevanja. To ni človek, ki glumi notranji preobrat, to ni junak, ki bi bil na svojem otoku v pogovorih z Bogom postal svetnik. Samo mož je, ki zmeraj vlada v skladu z okoliščinami in ki zmeraj prisluškuje javnemu mnenju. Zdaj kajpada takoj spozna novo dobo. Če je ni ustvaril sam, jo je vsaj omogočil s svojim padcem. Napoleon čuti, da ne more nobena država izpod diktature genija nazaj pod diktaturo dednega vladarja. Duh revolucije je okamenel v eni sami postavi. Zdaj, ko je kip razbit, lahko nastane nova tvorba samo iz njegovih drobec, imela bo višji nivo, a nižjo konico. Ne, za sinom revolucije ne more več priti monarh po božji milosti, čeprav se je revolucija sprevrgla v tiranijo. Za njim mora priti demokracija.

Zalo se cesar odločneje nego kedaj obrne zoper emigrante, zapleni njih imetje, razpusti kraljevsko gardo in stori na koncu svoje poti, kar je zamudil na začetku: odpravi staro plemstvo, katerega neiskrene poklone je moral tako drago poplačati. S temi odloki obnovi več revolucionarnega duha nego v vseh 11 letih po kronanju. Oblastem da tole pojasnilo:

"Vrnil sem se kakor iz Egipta, ker gre domovini slabo. Ne maram se več vojskovati, pozabiti moramo, da smo bili gospodarji sveta. Takrat sem se boril za smoter, da bi ustanovil velik sistem evropskih združenih držav. Zato sem moral opustiti marsikako notranjo uredbo, ki bi jamčila za svobodo državljanov. Zdaj stremim samo za tem, da bi utrdil Francijo in ji dal mir, zaščito imovine, svobodno izmenjavo misli, kajti vladarji so prvi služabniki države." Med poslušalci jih je mnogo, ki so slišali iz njegovih ust še pred letom dni med bučanjem poloma: Jaz sem država. Vendar zaupajo njegovi novi ustavi, ki jo izdela Constant.

Ko je dovršena, se vse prestraši. "Dopolniho?" Ali smo o sleparjeni drugič?? se vprašuje jo demokrati. Hkratu čujejo z Dunaja: velesile bodo napovedale Napoleonu vojno, Franciji pa bodo prizanesle. To je signal! Zdaj govore po vsej deželi: dvajset let hrepenimo po miru, naposled smo ga dosegli — in zdaj naj se prične znova? "Ne smem vam prikrivati, pravi cesarju neki državni svetnik, ženske so vam izrazito sovražne in ta nasprotje je v Franciji nevaren." Nobenih naborov več, njegove mu pozivu se odzove namestu 250,000 mož samo 60,000.

Ta sodba velesil, sklep, ki izvira iz razpoloženja vladarjev in ne morda njihovih narodov, kajti ti so prav tako željni miru kakor francoski: ta javna obsodba, ki je bolj častna zadeva politike in ki je zakoreninjena v avstrijskih moralnih željah po maščevanju, to izpodjeda Napoleonovo moč. Francija je bila spočetka zanj. Ker pa so velesile zoper njega, se Francija ne mara več žrtvovati. Renta, ki si je pri njegovem povratku opomogla, zopet pade.

Zdaj se cesar prestraši. Neki zaupnik, katerega povpraša po

naborih, mu pravi: "Veličanstvo, čisto sami ne pojdeti na vojsko." Cesar pa pravi tiho: "Skoraj se bojim, da bom moral iti."

Okolici se zdi manj okreten nego prej, debelejši je, poteze ima mlahave. Potrebuje dolgih vročih kopeli in mnogo spartja. "Bil je zaskrbljen, piše eden izmed njegovih ljudi, samozavest njegovega govorjenja in ton avtoritete sta izginila."

Še pred štirimi tedni, ko je prišel, se je zdel vsem pomlajen in živahnejši. Odkod ta upad?

Najprej zaradi razočaranja nad ženo. Dvor mu vtihotapi v roke neko na pol anonimno dunajsko pismo Lavalettu, ki govori o cesaričinem zaničevanju do cesarja in o njenem razmerju z Neippbergom. Nekdo najde cesarja, ko molče ždi s tem pismom v roki v slabo razsvetljenem kabinetu pred kaminom. List vsebuje sramotne podrobnosti.

(Dalje prihodnjič)

Oglašajte v "Amer. Domovini"

Ženske dobljo delo

Delo za žensko

Da bi ostala z starejšo žensko 2 uri vsak dan od 2. do 4. ure. Nič dela. Oglašite se na 1146 E. 74 St., EN 1-5624.

—(107)

Gospodinja

Gospodinjino delo za angleško-govorečo žensko, ki lahko ostane čez noč, za prileten par. Kličite EV 2-0106. (X)

MALI OGLASI

Na Prodaj

Na South Lake Shore Blvd, v fari Holy Cross, nov zidan bungalov s 3 spalnicami, pršna kopel in umivalnica na 1. nadstropju, popločena kopalnica na 2. nadstropju; dvojna garaža in dovoz. ZAMENJAVA MOŽNA. Za podrobnosti vprašajte: KOVAC REALTY 960 East 185, Str. KE 1-5030 (109)

Stanovanje se išče

Zakonca z eno hčerko, ki pa je v šoli izven mesta, iščeta snazno stanovanje v okolici St. Clair Ave. od 60. do 75. St. Oba sta zaposlena in ves dan odsotna. Ako ni stanovanje takoj pripravljeno, se lahko počaka nekaj tednov. Pokličite po 6. uri zvečer: LI-1-5245. (x)

FRANCE GORŠE

AKADEMSKI KIPAR

Izvršuje vsa figuralna dela za cerkveno opremo, kakor tudi načrte za slikana okna in pamente. — Izvršuje tudi portrete v vsakršnem materialu, kakor vžgani glini, lesu, bakru ali marmorju.

6630 St. Clair Ave. Cleveland 3, Ohio

Recht Bros. Sparkle Market

1230 WOOSTER RD. W.

BARBERTON, OHIO

SH 5-8531

—NAŠA POSEBNOST SO DOMA PREKAJENE KLOBASE—

Odprto ob sredah in vsak dan od 9. zjutraj do 9. zvečer

NAROČI! --- BERI --- ŠIRI!

zanimivi ... poučni ... bogati

SLOVENSKI MESEČNIK

KATOLIŠKI MISIJONI 1954

12 števk po 44 strani in 8 strani priloge:

"MLADI MISIJONAR"

—Skupno 624 strani—

Za U. S. A. in KANADO samo dva dolarja.

"MISIJONSKI ZBORNIK 1954"

samo po želji — za en dolar več.

Naročite! Obnovite v Marijinem letu naročnino!

Pišite še danes na naslov:

REV. CHAS. WOLBANG, C. M.
500 East Cheltenham Avenue Philadelphia 44, Pa.

Slaščičarna napredaj

Proda se slaščičarna, kjer se dobi tudi prigrizek. Dober prostor. Cena \$2200 in zaloga. Kličite CE-1-9787. (106)

Hiša napredaj

Lastnik prodaja hišo v Euclidu, 4 1/2 sobni bungalov, garaža, dovoz, dogotovljena klet, beneški zastori, traverzne zavese. \$15,000. Na 20330 Wilmore Ave. ali kličite IV-1-7495. (106)

Harmonike napredaj

Dobro ohranjene 3 vrstne in trikrat uglašene harmonike na prodaj. Lep glas, srednje vrste ADG. Prinešene iz starega kraja, izdelka F. Kucler. Za informacije pišite na:

Anton Teran,
Gen. Hospital
Box 158, Flin Flon,
Manitoba, Canada.

—(107)

Soba se odda

Odda se opremljena soba za moškega na 1164 E. 61 St. UT 1-2794. (106)

Napredaj

Dva kosa pohištva za stanovanjsko sobo, kakor nova, Magic Chef peč, 5 kosov pohištva za kuhinjo. Kličite MI-1-8093. (107)

ČE HOČETE ...
prodati ali kupiti posestvo
ali trgovino, obrnite
se do nas

JOS. GLOBOKAR

986 E. 74th St.
HE 1-6607

Prijatelj's Pharmacy

SLOVENSKA LEKARNA

Prescriptions — Vitamins

First Aid Supplies

Vogel St. Clair Ave in E. 68 St.

ZULICH

INSURANCE AGENCY

FRANCES ZULICH, Agent

Zavarovalnina vseh vrst za
vaše domove, avtomobile
in pohištvo

IVanhoe 1-4221

18115 NEFF ROAD

Mi pripravimo

ZDRAVILA

za Evropo

MANDEL DRUG

15702 Waterloo Rd. KE 1-0034

Cleveland 10, Ohio

Naročila sprejemamo in

izvršujemo po pošti

tudi za Cleveland

1901

1954

Naznanilo in Zahvala

Neizmerno potrti in žalostnih src naznanjamo vsem sorodnikom in prijateljem tužno vest, da je umrl naš ljubljeni soprog in dobri, skrbni oče

MATT LEKAN

Zatisnil je svoje mile oči dne 5. maja 1954. Bolehal je dve leti, nakar se je podvrnil operaciji, kateri je potem podlegel. Pogreb se je vršil iz pogrebnega zavoda Joseph Zele in Sinovi dne 8. maja na pokopališče Highland Park, kjer smo ga položili k večnemu počitku v naročje materi zemlji.

Blagopokojnik je bil rojen dne 23. februarja 1901 leta v vasi Babno polje, fara Stari trg pri Rakeku. Bil je član društva Cvetiči Noble št. 450 SNPJ, društva Euclid št. 29 SDZ in unije mizarjev št. 1108.

V dolžnost si štejemo, da se tem potom iskreno zahvalimo vsem, ki so položili tako krasne vence cvetja k njegovi krsti. Ta dokaz vaše ljubezni in spoštovanja do njega nam je bil v veliko tolažbo v dneh smrti.

Našo iskreno zahvalo naj sprejmejo: Mr. in Mrs. L. Bacic, Mr. in Mrs. L. Savovic, Mr. in Mrs. Robert Rupert, društvo Euclid št. 29 SDZ, Mr. in Mrs. Ed. Skodlar, Mr. in Mrs. S. Laurich, Mr. in Mrs. J. Nestor, družina Daniel Stakich, društvo Cvetiči Noble št. 450 SNPJ, družina Lipovec, družina Weber, Carpenters' Union Local 1108, Mr. in Mrs. M. Vuyancik, Mr. in Mrs. J. Stražisar st., Pompei Winery, Mr. in Mrs. John Kramer ter družina, The Grinerettes, Mr. in Mrs. Jack Poje, Mr. in Mrs. Richard Poje, Mr. in Mrs. L. Gornik in družina, Mrs. Louise Poje, Mr. Frank Poje, Mr. in Mrs. Stanley Poje, Mr. John Grzinčič in družina, Mr. in Mrs. Stanich, Lillian in Eleanor Poje, Mr. in Mrs. Srečko Erzen, Mr. in Mrs. Gaus in družina, Mrs. Josephine Poje, Mr. in Mrs. Milan Poje in družina, Mr. in Mrs. Fred Perušek, Mr. in Mrs. Leo Perušek, Mr. in Mrs. Wm. Perušek, Mr. in Mrs. Louis Perušek, Mr. in Mrs. John Marolt, Mr. in Mrs. Joe Troha, Mr. in Mrs. Jack Troha.

Srčna hvala vsem, ki so darovali za sv. maše. Zahvalo izrekamo sledečim: Miss Dorothy Slokar, Mr. in Mrs. Pete Ragazinskus, Mr. in Mrs. A. Ozbolt v Barberton, O., Mrs. C. Kuchar, Mrs. R. Doles, Mrs. J. Troha in družini, Mr. in Mrs. Frank Zigman, Mr. John Zigman ml., Mr. Rudy Pesec, Mr. John Evatz in Mrs. J. Evatz, Mr. John Lindec, Mr. in Mrs. W. Frank, Mr. in Mrs. J. Frank ter Mr. Tony Mezgec.

Najlepša hvala vsem, ki so dali svoje avtomobile brezplačno v poslugu za spremstvo pri pogrebu. Žal, da nimamo imen na razpolago. Hvala vam!

Zahvalo naj sprejmejo pogrebci, ki so nosili krsto, in sicer: Mr. Rudy Pesec, Mr. John Lindec, Mr. Walter Frank, Mr. Jacob Frank, Mr. Dick Cunningham, Mr. John Marolt, Mr. Robert Rupert in Mr. John Zigman.

Dalje srčna hvala vsem, ki so se prišli posloviti od njega, ko je ležal na mrtvaškem odru, in vsem, ki so ga spremili na zadnji njegovi poti na mirodvor.

Razposlali smo zahvale pismeno. Ako jo ni kdo prejel ali je izpuščen iz te objave, prosimo oprostjenja in naj isto sprejme tisočero zahvalo.

Hvala pogrebniemu zavodu Joseph Zele in Sinovi za vzorno voden pogreb in najboljšo vsestransko poslugu.

Težak je bil udarec za nas radi Tvoje izgube, ljubljeni. Prišlo je tako nenadno, da ne moremo doumeti, da je to resnica. A smrt je strašna, kar vzame, to vzame za vekomaj! Naše oči so polne solz, saj si nas ljubil in mi smo ljubili Tebe. Spominjali se Te bomo vedno z ljubeznijo in hvaležnostjo do konca naših dni.

Spavaj mirno, ljubljeni soprog — snivaj sladko večno spanje, dragi oče!

Žalujoci ostali:

ANTONIA, rojena POJE, soproga

MATT JR., sin

DOROTHY, hčerka

in več sorodnikov

V stari domovini zapušča sestro FRANCO

in več sorodnikov

Cleveland, Ohio, dne 1. junija 1954.